

Nr 405.

Av herr **Hällgren**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 165, angående inlösen av enskilda tillhöriga laxfiskeri i Mörrumsån.

Genom beslut av år 1926 har riksdagen uttalat sig för inflyttning av den på administrativ väg tillkomna s. k. fredningslinjen för laxfisket i Mörrumsbukten vid Blekinge. Därmed skulle den i århundraden förda striden mellan å ena sidan innehavarna av laxfiskerna i Mörrums ström och å andra sidan strandrättsägarna längs havskusten samt den talrika på sitt yrke existerande men fattiga fiskarebefolkningen angående rätten till fiske i öppna havet närma sig sin lösning. Utan att här lämna någon utförlig redogörelse för nämnda saks förlopp hänvisas till vad som förekommer uti riksdagens skrivelse av den 31 maj 1916, nr 176, Kungl. Maj:ts proposition nr 186 till 1926 års riksdag samt riksdagens skrivelse av den 8 maj 1926, nr 181.

I den kungl. propositionen till 1926 års riksdag hemställde dåvarande chefen för jordbruksdepartementet att riksdagen måtte,

dels, såvitt kronans rätt rör, medgiva, att den för laxfisket i Mörrumsbukten fastställda fredningslinjen må inflyttas till sträckningen Sternö udde —Lörby kladd,

dels bemyndiga Kungl. Maj:t att i samband med inflyttningen träffa uppgörelse med ägarna till de enskilda laxfiskerna i Mörrumsån om inlösen av fiskerna mot en ersättning icke överstigande dåvarande taxeringsvärden,

dels ock medgiva, att för sagda inlösen erforderliga medel må utgå av statens domäners fond.

I motiveringen till denna hemställan anfördes bland annat att »skulle uppgörelse på ovan angivna villkor icke kunna komma till stånd, torde ytterligare böra övervägas, huruvida ej ändringen i fridlysningsbestämmelserna ändock borde äga rum».

Riksdagen biföll Kungl. Maj:ts förslag med den förändringen att såsom

maximigräns för lösesumma borde gälla laxfiskenas dåvarande sammanlagda taxeringsvärde.

Den utredning, som länsstyrelsen i Blekinge vidtagit angående inlösen av de enskilda laxfiskena i Mörrumsån, ger vid handen, att den sammanlagda taxeringssumman sedan år 1926 ökat från förutvarande kr. 356,800 till kr. 397,100. Emellertid ha 21 st. laxfiskeägare förklarat sig villiga godtaga en erbjuden lösesumma av tillsammans kr. 214,422. 9 st. ha med visst förbehåll beträffande arrende förklarat sig godtaga en sammanlagd lösesumma av kr. 59,092. Återstår 9 st. taxerade fisken, vars ägare avslagit länsstyrelsens anbud. Dessa fisken ha ett sammanlagt taxeringsvärde av kr. 88,300. Emellertid har förmyndaren för de omyndiga ägarna till det största av dessa fisken erbjudit sig under förutsättning av förmyndaredomstols medgivande sälja fisket för kr. 68,894. Om denna försäljning kommer till stånd återstå 8 st. fisken med ett sammanlagt taxeringsvärde av kr. 20,200.

Då sålunda inlösningsmöjligheter efter de maximigrunder riksdagen år 1926 beslutade inte föreligga, hemställer Kungl. Maj:t i proposition nr 165 till innevarande riksdag om att inlösen måtte ske i »huvudsaklig överensstämmelse med förut angivna grunder».

Enligt länsstyrelsens utredning kan det tänkas, att överenskommelse om inlösen av 31 fisken för en sammanlagd inlösesumma av kr. 342,408 skulle kunna träffas. De 8 fisken, vars ägare avslagit erbjudandet av inlösen, representerar en sammanlagd taxeringssumma av endast kr. 20,200. Förvärvandet av dessa fisken är således av mindre betydelse för hela frågans ordnande. Med hänsyn till eventuellt kommande statliga åtgärder för förbättring av laxbeståndet vore det dock av värde, om staten även kunde förvärva äganderätten till dessa fisken. Emellertid kan det tänkas, att fiskenas ägare icke till rimliga priser vilja sälja sina fisken utan äro villiga taga risken av fredningslinjens inflyttning. Under sådana förhållanden borde övervägas om skriftlig överenskommelse, vari de avsäga sig resandet av eventuella skadeståndsanspråk gentemot staten.

I Kungl. Maj:ts proposition till 1926 års riksdag förutsattes övervägande om ändring av fridlysningsbestämmelserna även i det fall uppgörelse med laxfiskeägarna i Mörrums ström icke kunde komma till stånd. De nuvarande fiskerättsförhållandena för fiskeribefolkningen kring kusten vid Mörrumsbukten äro olidliga ifråga om laxfisket. Sistlidet år blevo många fiskare åtalade och bötfällda för idkande av fiske. Nödläget är sådant, att hushållningssällskapets fiskeritillsyningsman i sin senaste rapport ifrågasatt kommunala understöd till uppehållandet av fiskarens familjer. Ju förr lätt-

nader för denna fiskarebefolkning i deras näringsutövning kunna åstadkommas ju bättre.

Med anledning av vad sålunda anförts hemställes därför,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville taga i övervägande, huruvida icke den för laxfisket i Mörrumsbukten på administrativ väg tillkomna fredningslinjen kunde inflyttas till sträckningen Sternö udde—Lörby kladd, även om det skulle visa sig omöjligt för Kungl. Maj:t att för statens räkning förvärva samtliga enskilda laxfisken vid Mörrums ström enligt de riktlinjer, riksdagen beslutat och ytterligare föreslås i Kungl. Maj:ts proposition nr 165.

Stockholm den 13 mars 1929.

Elof Hällgren.

I motionens syfte instämmer:

Algot Törnkvist.
